

Geachte burgemeester, Beste Griffie,

Bijgaand doe ik u mijn burgerbrief toekomen. Graag verzoek ik u om deze tot u te nemen en door te sturen aan de raad en desbetreffende, verantwoordelijke wethouder (mogelijk Dhr. Buijt?).

Als schrijvers van deze brief zouden wij graag met u en uw raad in gesprek gaan over de huidige, ernstige situatie die zich voordoet in de vrouwenopvang.

Wij hopen dan ook spoedig op een reactie.

PS; Belangrijk is dat in ieder geval de brief genaamd 'Ernstige situatie vrouwenopvang...' wordt gelezen en gedeeld, de andere 2 zijn bijlagen.

Ik hoor graag van u.

Namens de anderen,

Aan: Mijnheer, burgemeester ing. A. Aboutaleb, wethouder Buijt, raadsleden

Betreft: Situatie in vrouwenopvang William Booth-Huis

Rotterdam, 16-11-2022

Geachte burgemeester,

Middels dit bericht brengen wij u op de hoogte van ons beklag (burgermotivatie) betreffende de vrouwenopvang William Booth-Huis c.q. WMO/trajecten. Op 2 november 2022 zijn een aantal dames op het stadhuis geweest om advies te vragen wat wij met onze situatie moesten doen. Ons werd geadviseerd om een brief aan de burgemeester en de raad op te stellen. Hierbij delen wij deze met u. We zijn voornemens om naast deze burgermotivatie ook de pers te benaderen, maar aangezien de (mogelijke) ernst van de zaken willen wij u allereerst berichten. We houden er rekening mee dat wij u niet in de krant overvallen met de situaties die zich voordoen.

De situatie is van grote ernst; er zitten dames in de opvang die hier al 6 maanden, soms enkele jaren, verblijven zonder enig perspectief of zonder enige stap naar een toekomst te hebben gemaakt. De leefomstandigheden en vooral de bejegening van de begeleiders in het William Booth-Huis zijn benedenmaats (hier zijn geluidsopnames van die wij in een gesprek kunnen delen met u). Zo is er geen/slechte ventilatie en zijn er lekkages, is de bejegening vanuit de medewerkers ernstig. Er is geen hulp op maat en mensen geraken vast in bureaucratie en wachten onnodig lang op essentiële veranderingen, denk aan mensen zonder fiets terwijl er fietsbonnen zijn en mensen zonder paspoort terwijl deze gratis opgehaald zou kunnen worden. De coronapandemie was erg lastig voor ons, de maatregelen werden niet gehanteerd in de opvang wat tot gevaarlijke situaties leidde.

Concluderend heerst er een onveilige leefsituatie waarbij mensen onnodig lang in de opvang verblijven. In de tekst hieronder ligt ik onze situatie extra toe, daarnaast volgt een bijlage met twee persoonlijke casussen verder uitgelicht.

Ik (wij) zouden graag in gesprek met u gaan over de situatie in de opvang en de mogelijkheden om het beleid te verbeteren zodat wij weer mee kunnen doen aan de maatschappij.

Update 21-11-2022; Als schrijver van dit stuk ben ik afgelopen vrijdagochtend verrast met een brief van de opvang William Booth-Huis, dat wegens het feit dat ik 'mijn energie verspil aan anderen in de

opvang' ik niet meer welkom ben op deze locatie. Met mijn ervaring en kennis uit het werkveld heb ik altijd geprobeerd de andere dames bij te staan waar de medewerkers dit te wensen over lieten, helaas is dit geïnterpreteerd als mijn energie verspillen. Uiterlijk om 16:00 diezelfde vrijdag moest ik uit de locatie zijn. Zonder gedag van de medewerkers vertrok ik van Delfshaven naar Hillesluis. Ik hoop van harte dat ik snel in gesprek met u en uw raad kan.

Aan: Mijnheer, burgemeester ing. A. Aboutaleb, wethouder Buijt, raadsleden

Betreft: beklag vrouwenopvang

Rotterdam, 16-11-2022

Beste Burgervader,

Deze brief opstellend vanuit een van uw gemeentelijke diensten: De Blaak bibliotheek.

Op de voorgevel van het gebouw, het bekende opschrift van humanist en filosoof Erasmus: "de wereld is mijn vaderland".

Ahmed Aboutaleb 'beste burgemeester van de wereld'> ANP redactie binnenlands bestuur:

We zeggen nu nog te vaak: de wet zegt niets over uw situatie, ik kan niets voor u betekenen. Maar we zouden eigenlijk moeten zeggen: juist daarom gaan we iets regelen.'

En hopen dat de beste burgemeester van mijn vaderland, aandacht heeft voor onze onderstaande situatie:

Wij ervaren ons machteloos,

We leven op een zeer kleine ruimte met 37 vrouwen in het William-Boothhuis, te Delfshaven Rotterdam. In de zeven slaapkamers is geen mogelijkheid tot ventilatie, vanwege gesloten ramen. En ook geen natuurlijk licht in het gehele gebouw. Een klimaatsysteem is aanwezig met dikke stoffige roosters waarvan men zegt dat deze al een aantal jaar niet is schoongemaakt (zie foto). Laatst heeft een medebewoonster (door op een ladder te staan) alle ventilatoren in de woonkamer schoongemaakt. Een aantal dagen later kwam een systeemplafond in de slaapzaal vanwege lekkage naar beneden en ging rakelings langs een medebewoner. Het is al de tweede keer dat delen van het

systeemplafond vanwege lekkages naar beneden komen in een jaartijd. Ook heeft de keukenbalie al 5 maanden een open, lekkend plafond. Daardoor moeten we opletten dat bij ontvangst van ons eten er geen plafondwater in de maaltijd lekt. Ter oplossing zijn een aantal emmers neergezet. Op meerdere plaatsen en in de slaapkamers is lekkage in de plafonds te zien.

Ondanks veel geld vanuit de gemeente Rotterdam naar het William Booth-Huis en de beste bedoelingen, leven we langdurig onder erbarmelijke omstandigheden en worden onvrijwillig lang in een nutteloze situatie gehouden. Vrouwen leven 1, 2, 3 jaar onnodig in de opvang zonder enige vooruitgang in hun traject of een gewenst vooruitzicht. Extramurale trajecten worden aangeboden, die uiteindelijk onnodig enkele maanden tot jaren plaatsvinden binnen de opvang. En vaak een vervolg hebben tot uitstroom naar een intramurale instelling of een verplichte studio (voortraject observatie/ begeleid wonen) via het Leger des Heils. Urgentie wordt vaak niet (na stabilisatie op de verschillende leefgebieden: wonen, werk, inkomen, ziektekosten, schulden, inkomen) direct vanuit de opvang aangevraagd. Mede vanwege het langdurige verblijf in de vrouwenopvang en de heterogene (psychiatrische patiënten, niet OGG2klanten en nieuwe economisch daklozen) samenstelling van de cliënten en zeer ongenueanceerde en ongeïnteresseerd beveiligingspersoneel (die worden ingezet als groepswerkers), breken bijna dagelijkse onrustige situaties, onnodige ruzies en gevechten tussen medebewoners (onderling) en personeel uit. We zijn in een escalerende situatie

beland waarbij het personeel de bewoners manipuleert en uitscheld en wij als bewoners machteloos zijn. Het personeel manipuleert, dat zij alles kunnen en mogen, toch aanblijven en bij opname of filmen binnen de opvang schorsing staat. Je durft geen bewijs te verzamelen en zonder bewijs, kun je dus geen kant op.

Onveilige situaties doen zich voor en vrijwel maandelijks (soms wekelijks) vinden schorsingen plaats. Het schorsingsbeleid is onbekend en van schorsingsbriefjes is geen sprake. Voor ons gevoel gebeuren schorsingen op basis van willekeur. De vraag bij wie de schuld ligt, is moeilijk. Maar dames worden in ieder geval tegen hun wil midden in de nacht uit de vrouwenopvang gezet. Nachtelijke uitzettingen zouden verboden zijn. Na schorsingen vinden niet direct herplaatsingen plaats met het gevolg dat vrouwen de straat op worden gedwongen. En alle gevolgen van dien: u kunt zich voorstellen gedwongen prostitutie en zelfs een verkrachting.

Geen corona, see no evil, hear no evil.

Op de locatie worden geen corona zelftesten uitgedeeld. Wij zouden hiervan in "paniek" kunnen

raken. In het geval van een positieve zelftest Corona, wordt verzocht de uitslag niet met de andere dames te delen. Kan men niet om een Coronageval heen (b.v. door uitslag eigen huisarts i.p.v. straatdokter), vind de "isolatie" (niet dus) plaats op de 5- persoons slaapzaalen sanitair wordt niet gescheiden. Zelfisolatie betekent zo min mogelijk uit de slaapzaalkomen en een mondkapje opdoen als men naar het toilet gaat of gebruik maakt van de sanitaire voorzieningen. Het is zelfs voorgekomen dat een dame met COPD, een dame met een hartkwaal en een corona patiënt, gedurende het ziekteproces van de corona patiënt op dezelfde kamer werden gehouden. Het gevolg: weinig slaap en veel angst.

Het William- Boothhuis, zou volgens de verpleegkundige speciale toestemming hebben om cliënten niet te hoeven isoleren bij Corona. Zowel op de site van de rijksoverheid als op de website van de koepelorganisatie Valente lezen we dat voor de vrouwenopvang dezelfde isolatieregels gelden als voor iedere andere opvang en als voor huisgenoten.

Ikzelf, medeopsteller van dit schrijven heb laatst een bacteriële luchtweginfectie met als resultaat een longontsteking gehad. Ondanks dat de vrouwenopvang vanwege corona een dag- en nachtopvang is geworden wordt een streng kamer beleid gehanteerd. En kan men tussen 09:00 en 16:00 niet zomaar de kamer op. Bij ziekte heeft men een 'bed briefje' nodig en bij geen dokter in de buurt, bepaald de groepsleiding de geloofwaardigheid van de klacht en daarmee wie wel of niet mag uitzieken. Het gevolg is dat vrijwel elke dag dames in een slecht geventileerde ruimte, zonder daglicht op de eettafels liggen te slapen (omdat zij dus niet in de slaapkamers mogen). Het zij wegens moeheid, ziekte en/of andere problemen. Een troosteloos en mensonwaardig beeld.

Beste burgervader, we willen middels dit schrijven niet alleen deze misstanden onder uw aandacht brengen, maar hopen voornamelijk op uw inzichten en medewerking voor verandering, verlichting en bevrijding van onze situatie. En wij de maatschappelijke ladder, weer mogen gaan beklimmen.

Hoogachtend,

Namens Bewoners William Booth-Huis,

Geachte college van burgemeesters & wethouders,

Onderstaand onze motivatie aangaande locatie William Booth-Huis en de (concept) ondersteuningsplannengespreksverslagen, ten grondslag aan een WMO indicatie.

De ondersteuningsplannen 2020 en 2021 van mevrouw (concept) ondersteuningsplan 2022 van mezelf,

Normaliter zou (**volgens de Wet Maatschappelijk Ondersteuning 2015**), gespreksverslagen ondersteuningsplannen van elkaar moeten worden gescheiden.

In deze praktijk wordt een gespreksverslag (volgens de interpretaties en conclusie van het gesprek) door de WMO adviseur opgesteld. Het gespreksverslag is een en hetzelfde als het ondersteuningsplan en dient als grondslag/onderbouwing voor de WMO indicatie. Na tekenen (cliënt dient eerst te tekenen) transformeert het gespreksverslag c.q. ondersteuningsplan in een definitief ondersteuningsplan (aktie). Na ondertekenen cliënt, ondertekent de WMO-adviseur het definitieve plan. Volgens de WMO 2015 moeten gespreksverslagen ondersteuningsplan duidelijk van elkaar worden gescheiden.

Overeenkomstig in de verslagen van mevrouw *als van mezelf, is dat op het gebied van de basale- ADL (algehele dagelijkse levensbehoefte) en de instrumentele ADL geen vaststelling is van een verminderde zelfredzaamheid volgens de definitie WMO 2015.

Zelfredzaamheid: definitie WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning) 2015:
instaat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL) en het voeren van een gestructureerd huishouden.

Anders wordt in hetzelfde verslag/ondersteuningsplan gesteld dat vanwege multi- omstandigheden toch sprake is van een beperkte zelfredzaamheid. In het geval van Multi- problematiek moet wel sprake zijn van een beperkte **zelfredzaamheid** of is het gevolg beperkte zelfredzaamheid (psycho-sociale/cognitieve vermogens), anders zou men zich immers niet in een precare situatie als dakloos kunnen bevinden.

Een beperkte zelfredzaamheid dient (volgens adviseur centraal Onthaal) als voorwaarde voor toelating tot de vrouwenopvang en dus voorwaarde voor verblijf in het Leger des Heils. Maatschappelijke dienstverlening (verwacht werk persoonlijk begeleider) kan niet als grondslag worden ingezet voor verblijf in het William Booth-Huis. Een tijdelijke plek in de vrouwenopvang is dus onlosmakelijk verbonden met een traject van het Leger des Heils. In het geval hiervan geen sprake is, zou dus een extramuraal traject worden uitgezet (zoals b.v. aanbod Centrum van dienstverlening), hetgeen in de praktijk niet plaatsvindt).

In beide ondersteuningsplannen zijn wel extramurale trajecten voor een periode van 12 maanden geadviseerd. Echter is niet duidelijk uiteengezet op welke locatie het extramuraal traject wordt verleend, door wie en welke expertise wordt ingezet. We constateren bij meerdere vrouwen een standaard advies van een extramuraal traject van 12 maanden, waarna zij onnodig langdurig (1,2,3, jaar) in het William Boothhuis (vrouwenopvang) verblijven.

Opmerkingen van bewoners: we worden in het ongewisse gelaten. Wat is de bedoeling en wat zijn de mogelijkheden. Wat kan en mag ik zelf aan mijn situatie bijdragen. Hoe lang gaat het duren etc...

Cliënten hebben een onzekere verwachting, hetgeen zorgt voor onnodige fysieke en emotionele belasting. Omdat alles onduidelijk en onzeker blijft.

Een praktijkvoorbeeld hiervan is dat , vandaag 10-11-2022 (na een geadviseerd tweejarig extramuraal traject in de nachtopvang), haar kledingboxen gedwongen vanuit het William- Boothhuis verhuist naar de intramurale instelling De Skala. Intramurale instelling De Skala is een woonvorm met verantwoorde zorg aan ouderen **met een psychiatrisch- en of verslavingsachtergrond**.

Deze verplichte uitstroom naar een locatie die niet naar wens is, wijkt af van het eigen advies WMO adviseur/ en Bureau traject management: **extramuraal traject van 12 maanden**. Zie de ondersteuningsplannen/gespreksverslagen die als uitgangspunt dienen voor de WMO indicatie en het traject van mevrouw. We vragen ons dus af naar aanleiding van welke dossiers en of verslagen (dossieropbouw/) uiteindelijk (gedurende het tweejarige verblijf in het William- Boothhuis), het intramuraal traject richting instelling De Skala tot stand is gekomen.

Hetgeen **overeenkomstig** in de ondersteuningsverslagen/gespreksverslagen (van zowel I als) omtrent adviezen GGZ is, dat de conclusies echter wel extramurale trajecten van 12 maanden inhouden. Verder vind je in het ondersteuningsplan (.....) insinuaties richting GGZ vanuit de WMO consulent. De motivatie van "toeleiding naar GGZ", gebeurt op basis van een psychosociale motivatie. Vanwege frustraties uit mijn werkverleden zou ikzelf begeleiding richting GGZ nodig hebben. Dat ik maanden geen salaris vanuit mijn werk heb ontvangen en hiervoor voornamelijk naar praktische maatschappelijke of juridische dienstverlening opzoek ben wordt achterwege gelaten en niet opgestart. In de ondersteuningsplannen wordt geen duidelijke probleemomschrijving omtrent het verlies van het inkomen en de woning gedaan: "naar eigen zeggen", zou ik mijn woning verloren hebben door een brand. En "naar eigen zeggen" zou ik maanden gewerkt hebben zonder het verkrijgen van inkomsten. Het gespreksverslag en ondersteuningsplan zijn immers een en hetzelfde. Nog steeds zijn mogelijk WW- rechten en ben ik in afwachting van een nabetaling van de voormalig werkgever. Beloofde juridische ondersteuning blijft uit.

Het lijkt dat gedurende ons extramuraal traject binnen het William- Boothhuis sprake is van dossieropbouw die als onderbouwing dient voor de uitstroom naar andere trajecten en contractanten, verbonden aan het Leger des Heils. Onze dagdossiers, gedrag en activiteiten worden bijgehouden door de "groepsleiding". Veelal beveiligingspersoneel die na een aantal cursussen overdag als groepswerkers worden ingezet. En persoonlijke begeleiders (die zich zouden moeten richten op de maatschappelijke dienstverlening), die de taak van gedrags- en gesprekstherapeut op zich nemen. De dienstverlening van het William-Boothhuis is ook gericht op participatieladder niveau 2, sociale activering. We ervaren dat geen/tot weinig ruimte wordt geboden tot zelfinitiatief. Mogelijk vanwege de participatiewedde, waaruit het leger des heils zijn activiteiten organiseert. De dienstverlening (b.v. 50/50 activiteitenbegeleiding) is gericht op uitstroom naar vrijwilligerswerk op een beschermde/beschutte baan en/of leefomgeving. Een positieve tendens is de inzet van nieuw personeel die een meer hulpverleningsachtergrond lijken te hebben en een mildere aanpakten aanzien van de bewoners. Ook is per 1 november j.l. een sociaal psychiatrisch verpleegkundige aangenomen die op meerdere locaties LdH werkzaam is.

Na ons bezoek aan de gemeenteraad te Rotterdam d.d. 2 november jl., ontving mevrouw dezelfde dag het positieve bericht (van haar persoonlijke begeleider), dat haar verplichte vertrek naar instelling De Skala in ieder geval een jaar gratis door een fonds wordt gefinancierd. Echter, kan haar persoonlijk begeleider nog niet verklaren uit welke regeling (zie email bijlage) of bron deze financiering voortvloeit.

Tot op heden wachten we op het antwoord. In ieder geval betreft De Skala, een intramurale instelling, dus mogelijk heeft de plaatsing van mevrouw plaatsgevonden op basis van een WMO-indicatie intramurale zorg die direct vanuit de WMO betaald is en haar niet bekend is. Hiervan heeft haar persoonlijk begeleider vooralsnog geen verklaring gegeven.

Aanvullend: Op 11-11-2022 heeft mevrouw toch een huurovereenkomst ontvangen van de instelling De Skala, ter ondertekening. Van een jaar lang gratis verblijf is dus geen sprake. De mogelijkheid tot uitstroom naar een reguliere woning (extramuraal) is in de overeenkomst doorgestreept.

Aangezien bij mevrouw geen sprake is van diagnostiek op basis van de psychiatrie, geen verminderde zelfredzaamheid betreffende de ADL (algemene dagelijkse Levensverrichtingen) is vastgesteld. En ook geen sprake is van een verslavingsachtergrond, heeft het verplichte vertrek vanuit het William-Boothuis naar deze intramurale instelling De Skala haar overrompeld. Mevrouw zou graag uitstromen naar een woning voor 55-plus of 65-plus. Indien nodig met een extramuraal traject of ambulante begeleiding.

Daarentegen is door een onafhankelijk Orthopedagoog d.m.v. een IQ test, persoonlijkheid -en gedragsonderzoek in een recentelijk rapport in 2022 vastgesteld, dat bij mevrouw sprake is van hoogbegaafdheid, een hoge mate van probleemoplossend vermogen en logisch denken. Dit rapport vermeldde tevens **de ongenueanceerde benaderingswijze van het personeel/William -Boothuis** naar mevrouw en tevens adviezen ter verbetering van de onderlinge communicatie. Met de nadruk op het aanspreken van mevrouw door het personeel en een opbouwender benaderingswijze.

Omdat het ondersteuningsplan 2020 van mevrouw een te weinig voor haar herkenbare weergave van haar situatie schetste, heeft zij gevraagd o.a. de volgende aanvullingen in het plan op te nemen: urgentieverzoek eigen woning, onderzoeken en aangaan opleiding, nagaan toeleiding situatie etc. De persoonlijk begeleider gaf aan geen veranderingen in andermans tekst te willen aanbrengen. Bij navraag over de verbeterde versie gaf men aan dat zij digitale instemming/ondertekening zou hebben gegeven, hetgeen buiten haar medeweten.

Ondersteuningsplan 2021, bevatte duidelijke onjuistheden. Zij wilde dat verbeteringen werden opgenomen in het plan, maar werd toen onderdruk van uitzetting van de vrouwenopvang, gedwongen te ondertekenen. Hetgeen nu mezelf, mevrouw overkomt.

Het was haar tot voor kort niet bekend dat een WMO indicatie aan het ondersteuningsplan/gespreksverslag verbonden is. En ze heeft tot op heden haar WMO- indicatie ook nooit persoonlijk ontvangen of ingezien. Toen zij facturen 'eigen bijdrage CAK', ontving, heeft zij meerdere malen bij haar persoonlijke begeleider om een verklaring: het verband met haar verblijf in de vrouwenopvang en de facturen eigen bijdrage CAK verzocht. Vervolgens heeft haar persoonlijke begeleider haar niet medegedeeld dat de ontvangen facturen, eigen bijdragen CAK verbonden zijn aan een WMO- indicatie en haar verblijf in de vrouwenopvang in het William-Boothuis.

De WMO indicaties waarop haar intussen (2 jarig) extramuraal traject van mevrouw is gebaseerd (met intramurale uitstroom) heeft zij niet in bezit.

Vanwege onder andere een blokkade op de bankrekening en het meerdere malen mislukken van de AOW aanvraag (mevrouw zou een AOW gat vanwege adres onbekend hebben), vertrekt mevrouw na tweejarige nutteloos verblijf (lees: extramuraal traject) in de nachtopvang, **zonder geopende bankrekening en een inkomen (overbrugging bijstand of een AOW) naar een intramurale zorginstelling.**

Ikzelf, mevrouw _____, verblijf nu (op basis van een **concept** ondersteuningsplan/gespreksverslag) al vanaf 14 mei 2022, 6 maanden in de nachtopvang. Aangezien de opsteller (WMO consulent/Centraal Onthaal en Leger des Heils), na het verhelderingsgesprek een maand op vakantie ging en vervolgens langdurig ziek werd, bleven de ondersteuningsplannen/gespreksverslagen, afspraken en daarmee een plan van aanpak/werkplan uit. Betreffende WMO- consulent weigert tevens zijn eigen ondersteuningsverslag/plan te tekenen alvorens ikzelf eerst zijn verslag heb getekend.

Voorafgaande en in vervolg op het verhelderingsgesprek en als reactie op de weinig praktische aanpak (geen werkplan of dienstverlening en enkel begeleidingsgesprekken) vanuit het William - Boothhuis heb ik het initiatief genomen en vanuit de nachtopvang zelfstandig de aanvragen broodnood, zelfstandig de bijstandsuitkering aangevraagd (als overbruggingsuitkering naar de Werkloosheidsuitkering) en ingezet op maatschappelijke dienstverlening (werk persoonlijk begeleider), belastingdienst, toeslagen etc. Ik heb hierover de persoonlijk begeleider op de hoogte gehouden en ook bij deze schriftelijk mijn hulpvragen en knelpunten gecommuniceerd. Ondanks behoorlijke ICT problemen, waarmee ik al langer kamp (meerdere malen blokkades op mijn DigiD en geen toegang tot gemeentelijke diensten via het web), heb ik in afwachting van het ondersteuningsplan en praktische hulp voor mezelf toch verschillende regelingen kunnen aanvragen. Op 7 juni heb ik op het stadhuis Rotterdam een blokkade van mijn DigiD laten verwijderen. Direct erna kon ik ter plekke op locatie stadhuis Rotterdam de bijstandsuitkering (overbrugging) aanvragen. Momenteel zijn voor een aantal diensten (b.v. Kredietbank Rotterdam) nog blokkades. Middels de DigiD-loket zijn vrijwel alle gemeentelijke diensten te benaderen. Binnen het William Boothhuis werd mijn DigiD gebruik ontmoedigd en gebruik van papieren aanvragen met behulp van de email van de persoonlijke begeleider gestimuleerd.

Vanuit de door mij opgestelde berichtgeving, verslag en persoonlijke communicatie met de persoonlijk begeleider, zijn de door mij verrichte activiteiten voor de eerste 180 dagen/activiteitentafel verantwoord (door de persoonlijk begeleider) vooreen pasverlening. Echter, bleek tot mijn grote verbazing uit een opgevraagde kopie van de verantwoording (**concept trajectplan/gespreksverslag**), dat van mij een totaal ander beeld dan verwacht, door de persoonlijk begeleider William-Boothhuis naar Centraal Onthaal is afgeschilderd. Ik zou een zorgmijder klasse 7 zijn en niet op afspraken verschijnen. Tevens zou ik "angstig" (emotiewoorden) zijn voor de WMO. Hierop aangesproken zijn en het traject zou vanwege mijn recalcitrante houding het (concept) ondersteuningstraject stagneren. Dit zou allemaal plaatsvinden vanuit een mogelijke psychosociale GGZ achtergrond? Het profiel van de welwillende, maar niet kunnende cliënt werd mij aangemeten. Ik hoop niet dat ik vanwege dit soort verslagen in de bemoeizorg OGGZ beland.

Eind Oktober, toen de opsteller (WMO consulent centraal Onthaal) van het (concept) ondersteuningsplan terugkeerde van ziekte, werd ik opnieuw uitgenodigd voor een tweede evaluatie (eerste evaluatie door persoonlijk begeleider naar centraal Onthaal) van het door hem opgestelde (nog steeds) **concepttraject ondersteuningsplan**, waarvan hij mijn verbeteringen nooit heeft opgenomen (wegens ziekte)? Het niet uitgevoerde traject naar aanleiding van het **concept** ondersteuningsplan werd dus opnieuw geëvalueerd door de WMO consulent en bijzitten van BTM-consulent/ leger des Heils. Toen ik aangaf dat de eerste 180 dagentraject, naar aanleiding van het conceptplan reeds (door persoonlijk begeleider) verantwoord zijn, werd ik eindelijk uitgenodigd om mijn **concept** ondersteuningsplan niet te verantwoorden, maar dan wel direct zonder mijn aanvullingen te ondertekenen : helaas worden mijn aantekeningen en eigen inspanningen niet opgenomen in het concept ondersteuningsplan dat ik moet gaan tekenen. Indien ik het ondersteuningsplan niet, zoals gepresenteerd door de WMO-consulent voor akkoord onderteken, **dien ik op 23-11-2022 a.s. de opvang zonder geboden alternatief te verlaten.** Het leger des Heils

heeft trajecten op het gebied **van sociale activeringen, arbeidsmatige dagbesteding** met beschutte werkomgevingen waarin het echte bedrijfsleven zoveel mogelijk wordt gestimuleerd. De activiteiten betreffen naaiwerk, simpel assemblage handwerk of brieven vouwen. De participatieladder is leidend ten aanzien van de individuele doelen, die worden vertaald naar acties binnen de programma's. Kort samengevat: naar aanleiding van een woningbrand op 30 november 2018, vervolgens huisjesmelkers en het niet ontvangen van loon uit werk t/m/ oktober 2021, ben ik bij het Leger de Heils terecht gekomen. Omdat nabetaling en het rechtzetten van de situatie van invloed is op mijn inkomen en verdere verwerving van loon en WW-rechten heb ik hieromtrent mijn hulpvraag neer gelegd. Mijn hulpvragen liggen in de praktische maatschappelijk dienstverlening (ter uitstroom) van het Leger des Heils. Het valt ons op dat men zich vooral richt op de belemmeringen van een cliënt en men daar de dienstverlening en vervolgtrajecten op afstemt. Ikzelf heb mijn hele leven gewerkt, een kind opgevoed, HBO human resources en post HBO bedrijfskunde. Ik ben niet bekend met een psychiatrische achtergrond en bij voldoende verstand tot het schrijven dit stuk. Ik wil graag hulp bij het oppakken van mijn leven en mijn dochter dezelfde prachtige woning bieden als ik heb opgebouwd.

Mijns inziens wordt vanuit het William-Boothhuis maatschappelijke dienstverlening (taak persoonlijk begeleider), niet ingezet of onnodig vertraagd. Zelfstandige participatie wordt ontmoedigd. Het gebruik van de DIGID, waarmee men eenvoudig via het gemeenteloket toegang heeft tot alle gemeentelijke diensten wordt niet gestimuleerd. Educatie rondom het zelfstandig gebruik van de DigiD zou b.v. een doel kunnen zijn ter vergroting van de zelfredzaamheid. Op deze manier zouden de dames hoger dan niveau 2. op de participatieladder geholpen kunnen worden.

Nachtopvang William Booth huis

Onderdeel van Leger des Heils Rijnmond Zuidwest
3069 WP, Rotterdam

Rotterdam, 18 November 2022

Beste

In augustus heb je namens het team een brief ontvangen waarin o.a. het volgende is opgenomen:

Je richt je alleen op je eigen traject. Je hoeft daardoor geen energie te verspillen aan andere deelnemers.

Hier hebben wij toen ook een gesprek met je over gevoerd.

Helaas vinden wij dat bovenstaande afspraak op dit moment niet goed gaat.

Mede jouw gedrag zorgt ervoor dat zowel jij als andere deelnemers stagneren in hun traject. Dat vinden wij niet wenselijk. Wij geloven niet dat we zo met elkaar werken aan herstel.

Daarom hebben wij besloten dat de opvang binnen het WB huis voor jou stopt.

In overleg met de Hille heb je daar een plaats toegewezen gekregen. Je kunt je vandaag bij de Hille melden voor opvang.

Met vriendelijke groet,

Het Leger des Heils maakt deel uit van The Salvation Army
Stichter William Booth
Het Leger des Heils Zuidwest Nederland is onderdeel van
de stichting Wetjoins en Gezondheidszorg
Ingeschreven bij de KvK te Amsterdam onder nr. 41208154